

[Carsten Andersen]

Det er rigtigt, at det er centralisme at sige til dem: nu går I ind i det rum, og nu begynder I at tale sammen, men der har jo længe været lagt op til, at arbejdsnævnene, AF-kontorerne, skolevæsenet og kommunerne skulle finde ud af at tale sammen af frivillighedens vej. Og det er jo ikke rigtig lykkedes, for de skændes stadig væk om, hvem der har kompetencen.

Derfor kommer vi med et forslag, der siger: kompetencen kommer til at ligge hos jer selv, venner; I skal blive enige om det, og hvis der er nogen, der direkte modarbejder det, må tilsynet gøre noget ved det.

Så er der ungdomsrådgivningen. De fleste rådgivningsinstitutioner i kommunerne har jo et skilt over døren, hvor der enten står »kriminell« eller »socialt tilfælde« eller »skolesøgende« eller »arbejdssøgende«. Det er meget få steder, at vi har åbne ungdomsrådgivninger. Derfor kan jeg med lidt trækken på smilebåndet ad centrum-demokraternes ordfører svare på spørgsmålet om, hvad en åben ungdomsrådgivning er – alle er jo åbne. Hvis man havde fulgt lidt med i den socialpolitiske debat, ville man vide, hvad åben ungdomsrådgivning betyder, nemlig at der ikke er et bestemt kriterium for at søge rådgivning i den pågældende institution. Hvis man får koordineret nogle af alle de rådgivningsinstitutioner, der er, kan man vel også få nedlagt nogle, og jeg synes, det er helt fantastisk, at undervisningsministeren, som jo ustandselig er på jagt efter skillinger, ikke ser, at der her faktisk er noget at hente ved at få rationaliseret noget af denne rådgivning. Men er det ministeren imod, at det kommer de unge til gode? Det kan jeg ikke rigtig tro. Jeg tror, at undervisningsministeren er mere positiv.

Det er rigtigt, som ministeren var inde på, at ideen er hentet i lov nr. 488 af 1977, men der synes jeg sandelig undervisningsministeren nærer mistillid til kommunerne. Vores forslag er ikke udtryk for mistillid til kommunerne, men er en opfordring. O. k., vi har foreslået, at man laver en lovgivning om disse ting, fordi vi ser, at de eksisterende organer ikke samarbejder. Vi afsætter også nogle tvangsmidler til det, men vi fordeler dem i hvert fald rimeligt imellem stat og kommuner.

Jeg er glad for, at undervisningsministeren – ungdomsministeren var jeg ved at sige, men det er han jo også – er enig i disse pro-

blemer, og jeg vil da også hilse det velkommen, at vi kan få en drøftelse i udvalget af, hvordan vi kan komme videre med denne problematik. Jeg hørte ikke, at problemstillingen blev affærdiget, eller at man sagde nej til at ville være med til at løse nogle af problemerne. Jeg hørte, at man gerne ville tale om det, men at det muligvis ikke kunne blive på den måde, som er foreslået her, og jeg er meget spændt på at høre, hvilke ideer der kan samordne og koordinere problemløsningsmodellerne vedrørende de unge i kommunerne.

Hr. Qvist Jørgensen og undervisningsministeren beskæftigede sig med den frivillige ordning med ungdomsråd. Ja men vi kan da godt bruge nogen tid på at undersøge det, men det kan de unge jo ikke komme videre på. Vi bliver nødt til at opstille nogle mere konkrete ting, som de unge kan holde sig til.

Det er sagt gang på gang, at de unge selv skal komme og selv skal finde ud af disse ting. Jeg synes, det er en noget negativ holdning over for de unge, at man ikke vil give dem nogle lovmæssige rammer, nogle muligheder for at sige, at de har ret til disse ting. I det øjeblik man giver dem de rettigheder, mener jeg ikke, man skal gå ud og hente dem i de små hjem og sige: nu skal I altså danne sådanne ungdomsråd. Hvis de unge så ikke kan få det op at stå, o.k., så har SF og jeg tabt, og så har de reaktionære, de borgerlige, vundet. Men det tror jeg ikke på. Jeg tror, de unge vil gøre noget ved det.

Der er også henvist til, at det er for tidligt at lovgive, og at man skal etablere forsøg først. Disse tilsagn, som man også kan drøfte i udvalget, om at etablere en forsøgsordning i en forsøgsperiode, synes jeg egentlig lyder meget spændende. Lad os prøve at mødes og se, om vi kan få nogle af disse ting op at stå og få koordineret tankerne.

Der er sat spørgsmålstegn ved, om det skal henvises til ungdomsudvalget. Dette forslag er udarbejdet på baggrund af det arbejde, der er udført i regeringens ungdomsudvalg, og som blev afsluttet i 1984. Det er også udarbejdet på baggrund af den ungdomspjece, som er udgivet af socialstyrelsen, og som hedder »Socialforvaltningen i en omstillings-tid«. Men i alle tilfælde tager kommissoriet for ungdomsudvalget udgangspunkt i regeringens ungdomsudvalg, og derfor står jeg noget uforstående over for, at man spørger,